

hvordan de virker. Det sidste er en lidt folkelig oversættelse af svaret, men sådan opleves det. Der står bare, at regeringen har fuld tillid til, at den slet ikke skal bruge de modeller, så derfor er der ikke grund til yderligere besvarelse – punktum! Men mener statsministeren virkelig, at det er en besvarelse af et spørgsmål?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nej, men det er jo heller ikke det, der er blevet svaret.

Som jeg ser det, er der givet et svar fra finansministeren på substansen i spørgsmålene. Det kan være, fru Pia Gjellerup ikke er tilfreds med og ikke er enig i svaret, og det kan være, fru Pia Gjellerup synes, det tog for lang tid at svare på spørgsmålene. Men der er svaret, og der er ikke svaret sådan, som fru Pia Gjellerup nu prøver at fremstille det. Der er svaret på substansen i spørgsmålene.

Pia Gjellerup (S):

Efter mere end en måned og fire spørgsmål er det ganske rigtigt lykkedes finansministeren at komme med en halv besvarelse, men det svar, jeg refererede til, var det første svar, vi fik, og det mener jeg simpelt hen er ultimativt uforståeligt.

Vi spurgte dernæst forud for et samråd i Kommunaludvalget, om finansministeren ville besvare det på det tidspunkt. Han svarede, at han efter samråd med indenrigsministeren i det hele kunne henvise til det første svar, som altså var, at man egentlig ikke syntes, der overhovedet var behov for at svare.

Det svar, der kom før jul, var, at man syntes, det var et så kompliceret spørgsmål, at man ikke kunne svare på det, hvilket i øvrigt er fuldstændig urimeligt. Det er nemlig et meget enkelt spørgsmål, og man må da have gjort sig sine tanker, før man beder Folketinget om en bemyndigelse, og man måtte da kunne svare umiddelbart.

Det er rigtigt, at i går kom der en halv besvarelse, hvor det i øvrigt blev sagt, at den halvdelen, man ikke svarede på, ikke skulle forstås sådan – punktum! Men synes statsministeren ikke, det for det første havde været rimeligt at svare allerede første gang, og at man for det andet, når man endelig fik krabbet sig sammen til at svare, skulle have rettet de mulige misforståelser, der måtte være i fortolkningen af de regler, regeringen havde fået vedtaget i Folketinget?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg må sige, at jeg stadig undrer mig meget over, at jeg skal svare på de spørgsmål. Jeg svarer selvfølgelig på de spørgsmål, der bliver stillet, men jeg synes slet ikke, der er nogen sag – rent ud sagt: Jeg kan slet ikke se, at der er nogen sag.

Det er selvfølgelig klart, at fru Pia Gjellerup er uenig med regeringen i denne sag, og fru Pia Gjellerup er måske meget utilfreds med de svar, hun har modtaget. Men der er kommet svar, og jeg har ikke grundlag for at antage andet, end at Finansministeriet har bestræbt sig på at besvare de stillede spørgsmål inden for en rimelig tid henset til kompleksiteten i spørgsmålene og i det hele taget svare efter bedste evne.

Formanden:

Så er det hr. Ole Stavad som medspørger.

Ole Stavad (S):

Det, der er mest tankevækkende, er måske, at statsministeren egentlig ikke synes, at der er nogen årsag til, at han skal involveres i en sag af denne karakter, fordi han mener, der er svaret.

Må jeg forstå det sådan, at statsministeren mener, at et svar, som er uden indhold, efter statsministerens opfattelse er en tilfredsstillende måde at betjene Folketinget på? Og hvis det er sådan, at statsministeren mener, det er urimeligt, at fru Pia Gjellerup inddrager statsministeren efter det forløb, vi har set, hvor mener statsministeren så, fru Pia Gjellerup skulle have henvendt sig for at få lagt op til en procedure, hvor regeringen rent faktisk gør sig bare en lillebitte smule umage for at svare på saglige spørgsmål om de forslag, som regeringen allerede har fået vedtaget her i Folketinget, og som i øvrigt har en vidtgående betydning for borgerne?

Kl. 13.25

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Lad mig først og fremmest slå fast: Jeg møder altid og oven i købet med stor glæde op i Folketingets spørgetid for at svare på et hvilket som helst spørgsmål. Sådan er det jo, sådan er reglerne, og sådan skal det også være.

Jeg siger bare, at jeg altså ikke kan se, at der er meget, jeg kan gøre i en sådan sag, for jeg kan jo ikke ændre ved, at der er en politisk diskussion og en politisk uenighed. Vi har haft debatten her i Folketinget, og fru Pia Gjellerup er ikke tilfreds med det, hun hører, det, hun ser, og det, hun læser, men det kan jeg faktisk ikke gøre meget ved, og det er bare det, jeg siger.